

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **N. V. D.**, nar. X
st. příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X
zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou
advokátkou se sídlem Milady Horákové 13, Brno

proti
žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**
sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnamská socialistická republika
adresa pro doručování: Ministerstvo zahraničních věcí
sídlem Loretánské náměstí 101/5, Praha

o žalobě proti usnesení Velvyslanectví České republiky v Hanoji ze dne 13. 4. 2021, č. j. 1532-1/2021-HANOKO

takto:

- I. Usnesení Velvyslanectví České republiky v Hanoji ze dne 13. 4. 2021, č. j. 1532-1/2021-HANOKO, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 15 342 Kč k rukám jeho advokátky Mgr. Martiny Šamlotové, sídlem Milady Horákové 13, Brno, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Usnesením ze dne 13. 4. 2021, č. j. 1532-1/2021-HANOKO (dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodlo Velvyslanectví České republiky v Hanoji o nepřijatelnosti žádosti žalobce o udělení povolení k dlouhodobému pobytu, a to z důvodu, že si žalobce v rozporu s § 169h odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), nesjednal předem termín k podání žádosti. Podle žalovaného si žalobce nesjednal termín k podání žádosti, neboť podání této žádosti, resp. žádosti pro účel dlouhodobého pobytu, a tedy ani sjednání termínu k podání takové žádosti na Velvyslanectví České republiky v Hanoji nebylo možné, a to z důvodu nastavení způsobu sjednávání termínů k podání žádosti vyplývajícího z ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 16. 11. 2020, č. j. MZDR 20599/2020-36MIN/KAN, které v době podání žádosti nařizovalo tento typ žádosti nepřijímat.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že při sjednání schůzky termínu pro podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu postupoval způsobem, který žalovaný uvedl na svých internetových stránkách. Pokud žalovaný tvrdí, že přijetí žádosti neumožňovalo ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví, neodpovídá to odůvodnění usnesení o nepřijatelnosti žádosti § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
3. Má za to, že ochranné opatření je protiústavní a diskriminační z důvodu, že obsahuje celou řadu výjimek, které nejsou nikterak odůvodněny. Ochranné opatření zasahuje do práv žalobce na přístup k orgánům veřejné moci zaručené žalobci čl. 36 Listiny základních práv a svobod.
4. Navrhl proto, aby soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření Ministerstva zahraničních věcí

5. Ministerstvo zahraničních věcí ve vyjádření k žalobě předně uvedlo, že žalovaný je ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o zahraniční službě, organizačním útvarem Ministerstva zahraničních věcí. Vyjadřuje se proto prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí.
6. Dále uvedlo, že podle § 169f odst. 1 zákona o pobytu cizinců může zastupitelský úřad stanovit povinnost předem si sjednat termín k osobnímu podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, a to způsobem zveřejněným na úřední desce a internetových stránkách. Žalovaný zveřejnil dne 22. 10. 2020, že pro sjednání termínu osobního podání žádosti na měsíc listopad a prosinec roku 2020 je stanoveno povinné předchozí objednání, tzv. registrace a to ve dnech 27., 29. a 30. 10. 2020. Okruh žádostí, pro které bylo možné si sjednat termín a k jeho sjednání objednat, byl stanoven na základě ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 20599/2020-32/MIN/KAN.
7. Žalobce se zúčastnil registrace v rozporu se zveřejněnými podmínkami účasti. Nemohl žádost o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny podat, proto se neměl za účelem sjednání termínu k podání takové žádosti registrovat ani účastnit.
8. Žádost žalobce proto byla nepřijatelná, neboť si nesjednal termín k osobnímu podání žádosti. V předmětnou dobu totiž dobu ani termín osobního podání žádosti nebylo

možné sjednat s ohledem na uvedené ochranné opatření a na informace zveřejněné na internetových stránkách velvyslanectví v Hanoji. Žalobce tak nedodržel postup podle § 169d odst. 2 zákona o pobytu cizinců, podle kterého se žádost přijímá v době určené pro jednotlivé druhy a účely pobytových oprávnění. Tato doba nebyla s ohledem na ochranné opatření určena.

9. Žalovaný je povinen respektovat platná a účinná ochranná opatření. Nadto uvedl, že ochranné opatření není protiústavní ani nezákonné, což potvrdil rovněž Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 12. 1. 2021, č. j. 11 A 99/2020-32.
10. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

11. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že ochranná opatření vydaná Ministerstvem zdravotnictví jsou opatřeními obecné povahy, která jsou správní orgány povinny respektovat. Nemohou ovšem při své rozhodovací činnosti rezignovat na ochranu lidských práv a svobod. Žalobce považuje ochranné opatření za diskriminační a v rozporu jak s ústavním pořádkem České republiky, tak i s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a Úmluvou o ochraně práv dítěte.
12. Žalovaný uvedl, že zastupitelský úřad může v souladu s § 169f odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovit, že cizinec je povinen předem sjednat termín osobního podání žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu, a to pro účel pobytu, za kterým je tato žádost podávána, způsobem, který zastupitelský úřad zveřejní na své úřední desce a na svých internetových stránkách. Žalobci však není známo, že by na úřední desce žalovaného v den registrace termínu pro podání žádosti o pobytové oprávnění a v den samotné realizace podání žádosti žalobce byla uvedena informace uveřejněna.

V. Posouzení věci soudem

13. Soud přezkoumal napadené usnesení v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex officio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
14. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).
15. S ohledem na žádost žalobce o přednostní projednání věci, soud přihlédl ke skutečnosti, že žalobce je nezletilý a že žádosti jeho matky o povolení k dlouhodobému pobytu bylo vyhověno. Věc proto projednal přednostně dle § 56 odst. 1 s. ř. s.
16. Dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
17. Úvodem soud připomíná, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 Azs 82/2018 - 19, dovodil, že usnesení o nepřijatelnosti žádosti o pobytové oprávnění je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Proti takovému rozhodnutí nejsou v systému veřejné správy přípustné žádné opravné prostředky, neboť se jedná o usnesení, které se pouze poznamenává do spisu (§ 76 odst. 5 správního řádu); lze je však napadnout přímo správní žalobou (srov. též usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2017, č. j. 7 Azs 227/2016 - 36, č. 3603/2017 Sb. NSS). Na tomto právním názoru setrval Nejvyšší správní soud i v rozsudcích ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 Azs 80/2018 - 19, ze dne 27.

6. 2017, č. j. 1 Azs 26/2018 - 37, ze dne 1. 7. 2018, č. j. 9 Azs 123/2018 - 26 a ze dne 15. 8. 2018, č. j. 4 Azs 150/2018 - 35.

18. Podle § 169f odst. 1 zákona o pobytu cizinců *zastupitelský úřad může stanovit, že žadatel je povinen si předem sjednat termín osobního podání žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu, a to pro účel pobytu, za kterým je tato žádost podávána, způsobem, který zastupitelský úřad zveřejní na své úřední desce a na svých internetových stránkách.*
19. Podle § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *je žádost o udělení dlouhodobého víza a žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého víza a doby pobytu na území na toto vízum nebo žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu nepřijatelná, jestliže cizinec si předem nesjednal termín podání žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu, a to pro účel pobytu, za kterým je tato žádost podávána, způsobem stanoveným zastupitelským úřadem.*
20. Žalovaný v napadeném usnesení, kterým shledal žádost žalobce nepřijatelnou, jako důvod nepřijatelnosti odkázal právě na výše citovaný § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, podle kterého je žádost nepřijatelná, jestliže si cizinec předem nesjednal termín podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, a to pro účel pobytu, za kterým je tato žádost podávána, způsobem stanoveným zastupitelským úřadem.
21. Podle napadeného usnesení si žalobce nesjednal termín k podání žádosti pro příslušný účel pobytu, neboť podání této žádosti nebylo možné z důvodu nastavení způsobu sjednávání termínů k podání žádosti vyplývajících z ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 16. 11. 2020, č. j. MZDR 20599/2020-36/MIN/KAN. Současně žalovaný odkázal žalobce obecně na webové stránky Velvyslanectví České republiky v Hanoji.
22. Sdělení Ministerstva zdravotnictví ze dne 13. 11. 2020 (nikoliv z 16. 11. 2020, jak uvádí napadené usnesení), č. j. MZDR 20599/2020-36/MIN/KAN (dostupné na www.mzcr.cz), na které žalovaný v napadeném usnesení odkazuje, není ochranným opatřením ve smyslu § 68 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. Předmětným sdělením byl vymezen seznam zemí nebo jejich částí s nízkým rizikem nákazy onemocnění COVID-19. Sdělení bylo vydáno v návaznosti na ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 3. 11. 2020, č. j. MZDR 20599/2020-34/MIN/KAN; konkrétně odkazuje na bod III.1 tohoto opatření.
23. Hodnotí-li soud odůvodnění nyní napadeného usnesení o nepřijatelnosti žádosti, je zřejmé, že sdělení č. j. MZDR 20599/2020-36/MIN/KAN, na které napadené usnesení odkazuje, nezakazovalo žalovanému, ani jinému správnímu orgánu, přijímat žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu, neboť toliko vyjmenovávalo země s nízkým rizikem nákazy COVID-19. Z tohoto sdělení tak žalovaný nemohl v žádném případě nepřijatelnost žalobcovy žádosti dovodit.
24. Uvedený závěr soudu přitom nelze chápat jako formalistický. Soud není oprávněn dotvářet napadené usnesení a domýšlet za žalovaného, že fakticky byla nepřijatelnost žádosti založena například ochranným opatřením ze dne 3. 11. 2020, č. j. MZDR 20599/2020-34/MIN/KAN, na něhož sdělení č. j. MZDR 20599/2020-36/MIN/KAN citované v napadeném usnesení navazovalo. Význam odkazu na ochranné opatření odůvodňující ve své podstatě nepřijatelnost žádosti totiž není samoučelný. Pokud by totiž nepřijatelnost žádosti byla skutečně založena určitým ochranným opatřením Ministerstva

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

zdravotnictví, mohl by jeho zákonnost žalobce napadat v rámci incidenčního přezkumu opatření obecné povahy společně s usnesením o nepřijatelnosti žádosti. Možnost spojit se žalobou proti usnesení o nepřijatelnosti i návrh na zrušení opatření obecné povahy je však podmíněna tím, že usnesení o nepřijatelnosti bude tímto ochranným opatřením nepřijatelnost žádosti odůvodňovat. V nyní projednávané věci však napadené usnesení na žádné opatření obecné povahy neodkazuje; jak již bylo zmíněno výše, sdělení vymezující země s nízkým rizikem nákazy onemocnění COVID-19 ochranným opatřením ve smyslu § 68 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví není a neuvádí nic o možnosti podávat žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na zastupitelských úradech. V nynější věci tak podanou žalobu nelze spojit s návrhem na zrušení ochranného opatření, neboť odůvodnění napadeného usnesení na žádné ochranné opatření, které by mělo povahu opatření obecné povahy, neodkazuje.

25. Navíc ani sám žalovaný nemá jasno, jaké ochranné opatření vlastně mělo být důvodem nepřijatelnosti žalobcovy žádosti. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uváděl, že tímto opatřením bylo ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 2. 10. 2020, č. j. MZDR 20599/2020-32/MIN/KAN, které bylo účinné k datu registrace žalobce. To se však neshoduje s ochranným opatřením, na něhož odkazuje sdělení č. j. MZDR 20599/2020-36/MIN/KAN citované v nyní napadeném usnesení.
26. Z výše popsaných důvodů proto soud shledal usnesení žalovaného nezákonné, neboť sdělení, na které odkazuje, nemohlo založit nepřijatelnost žalobcovy žádosti ve smyslu § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Jiný důvod nepřijatelnosti žádosti pak z napadeného usnesení nevyplývá.

VI. Závěr a náklady řízení

27. S ohledem na výše uvedené soud napadené usnesení zrušil z důvodu nezákonnosti dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně dle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude tedy na něm, aby opětovně posoudil v intencích platných ochranných opatření přijatelnost žalobcovy žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu.
28. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobce se skládají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů jeho zástupkyně. Soud přiznal zástupkyni žalobce odměnu podle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za tři úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby, replika) 3 × 3 100 Kč a náhradu hotových výdajů s těmito úkony spojenými 3 × 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky); celkem tedy 10 200 Kč. Protože advokátka žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 2 142 Kč odpovídající této dani (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celkem tedy zástupkyni žalobce náleží náhrada nákladů řízení ve výši 15 342 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. listopadu 2021

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.